

Europeiska unionens officiella tidning

C 334

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

10 december 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

III *Förberedande akter*

Revisionsrätten

2010/C 334/01

Yttrande nr 6/2010 (i enlighet med artikel 322 i EUF-fördraget) över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning med budgetförordning för Europeiska unionens allmänna budget 1

Rättelser

2010/C 334/02

Rättelse till revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåret 2009 samt institutionernas svar (EUT C 303 av den 9.11.2010) 18

SV

Pris:
3 EUR

III

(Förberedande akter)

REVISIONSRÄTTEN

YTTRANDE nr 6/2010

(i enlighet med artikel 322 i EUF-fördraget)

över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning med budgetförordning för Europeiska unionens allmänna budget

(2010/C 334/01)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Punkt	Sida
Sammanfattning	I–XV	3
Inledning	1–4	4
Budgetprinciper	5	4
Inkomster avsatta för särskilda ändamål	6–9	4
Kommissionens förslag	6	4
Analys	7–8	4
Rekommendation	9	5
Acceptabel risk för fel	10–23	5
Kommissionens förslag	10–11	5
Analys	12–22	5
Syfte	13–15	5
Definition och beräkning	16–17	5
Mätning av nivån för acceptabel risk	18	6
Roller och ansvar	19–22	6
Rekommendation	23	6
Förfaranden för genomförande och medlemsstaternas skyldigheter	24–36	6
Kommissionens förslag	24–25	6
Analys	26–35	6
Kommissionens respektive medlemsstaternas ansvar	28	7
Tillämpning av de administrativa arrangemangen för jordbruk på andra områden	29–32	7
Kostnad för förslagen	33	7
Kompatibilitet med ett resultatbaserat ersättningsystem	34	7
Hur kommer kommissionen att använda informationen?	35	7
Rekommendation	36	7
Betalningar, återkravsåtgärder och upphandling	37	7
Förvaltningskonton	38–41	8
Kommissionens förslag	38	8
Analys	39–40	8
Rekommendation	41	8

	<i>Punkt</i>	<i>Sida</i>
Bidrag och priser	42	8
Finansieringsinstrument	43–47	8
Kommissionens förslag	43	8
Analys	44–46	8
Rekommendation	47	9
Extern revision	48–69	9
Årsrapporten	49–63	9
Kommissionens förslag	49	9
Analys	50–62	9
Rekommendation	63	10
Särskilda rapporter	64–68	10
Kommissionens förslag	64	10
Analys	65–67	11
Rekommendation	68	11
Ytterligare aspekter av extern revision	69	11
Europeiska förvaltningsfonder	70–78	11
Kommissionens förslag	70	11
Analys	71–77	11
Administrativa frågor	72–73	11
Kostnader	74–75	11
Ansvarsskyldighet och revisionsarrangemang	76–77	12
Rekommendation	78	12
Modellbudgetförordning för offentlig-privata partnerskap	79–82	12
Kommissionens förslag	79	12
Analys	80–81	12
Rekommendationer	82	12
Finansiering av inköp av fastigheter	83	12
Slutbestämmelser	84	12
Aspekter som inte lyfts fram i kommissionens motivering	85	12
Avräkning av förfinansiering	86–89	12
Kommissionens förslag	86	12
Analys	87	12
Rekommendation	88–89	13
Årsredovisningar och löpande räkenskaper	90–93	13
Kommissionens förslag	90	13
Analys	91–92	13
Rekommendation	93	13
Budgetförordningar för byråer och organ som inrättats genom fördraget	94–100	13
Kommissionens förslag	94	13
Analys	95–98	13
Rekommendation	99–100	14
Rapporteringskyldigheter	101–102	14
BILAGA – Kommissionens ändrade text och revisionsrättens förslag		

EUROPEISKA UNIONENS REVISIONSRÄTT HAR ANTAGIT DETTA YTTRANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 322, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av förslaget ⁽¹⁾ till Europaparlamentets och rådets förordning med budgetförordning för Europeiska unionens allmänna budget ⁽²⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*),

med beaktande av rådets begäran om att revisionsrätten ska yttra sig över detta förslag, vilken revisionsrätten tog emot den 3 september 2010 samt Europaparlamentets begäran av den 23 juni 2010, och

av följande skäl:

Sammanfattning

I. Att förbättra Europeiska unionens ekonomiska förvaltning och arrangemangen för att hålla kommissionen ansvarig för dess förvaltning av medel är en viktig uppgift. Lagstiftningen har här en roll att spela – och i de föreslagna ändringarna ingår sådana som kommer att hjälpa förvaltarna att fatta förnuftiga beslut; några föreslagna ändringar innebär att förfaranden förenklas betydligt. Men enbart lagstiftning är inte tillräckligt: de viktigaste förbättringarna kommer att ske genom de åtgärder som förvaltare vid kommissionen, övriga institutioner och medlemsstaterna vidtar.

II. Enligt kommissionen går detta förslag längre än vad som är brukligt vid den revidering som görs vart tredje år. Men i praktiken är de föreslagna ändringarna mindre ambitiösa än vad som sägs. Exempelvis (punkt 42) talar kommissionen i motiveringen om att skifta över bidragssystemet från att vara baserat på input till att vara baserat på output. Även om förslaget innehåller några nyheter, såsom bestämmelserna om utdelning av priser, uppfyller förslagen inte denna strävan i praktiken.

III. Kommissionens förslag när det gäller externa inkomster avsatta för särskilda ändamål är välgrundat, men det förefaller onödigt att behålla en kategori för interna inkomster avsatta för särskilda ändamål (punkterna 6–9).

IV. Kommissionen lägger fram förslag om en acceptabel risk för fel. Revisionsrätten konstaterar att det råder stor osäkerhet när det gäller definitionen och tillämpningen av begreppet acceptabel risk, och att kommissionens förslag förefaller använda begreppet acceptabel risk enbart som

utgångspunkt för att bedöma vilken nivå av oriktigt utbetalda medel som ska anses vara acceptabel i efterhand. Revisionsrätten föreslår att Europaparlamentet och rådet överväger om det enligt budgetförordningarna ska ställas krav på kommissionen att förbättra sin kontroll av utgiftsförslag då de läggs fram och sin diagnos av orsakerna till fel. Budgetförordningen bör inte försöka begränsa revisionsrättens ansvar när det gäller att besluta om en lämplig nivå för väsentlighet (punkterna 10–23).

V. I kommissionens förslag om förvaltningsmetoder finns ett viktigt krav på en förvaltningsförklaring om användningen av alla de medel där förvaltningen delas med medlemsstaterna. Förslagen ger emellertid upphov till frågor om kostnader, praktiska arrangemang och ansvar som måste övervägas noggrant (punkterna 24–36).

VI. Revisionsrätten rekommenderar att man i förordningen med genomförandebestämmelser tar hänsyn till revisionsrättens tidigare kommentarer om förvaltningskonton (punkterna 38–41).

VII. Det är lämpligt att man i budgetförordningen inför en särskild rättslig grund för användningen av finansieringsinstrument. Revisionsrätten noterar dock att ägandefrågan inte tas upp i det föreslagna tillägget till budgetförordningen. Det framgår inte klart om kommissionen förväntas redovisa samtliga finansieringsinstrument i Europeiska unionens balansräkning (punkterna 43–47).

VIII. Stora delar av förslagen om extern revision skulle begränsa revisionsrättens möjligheter att genomföra sina skyldigheter enligt fördraget på ett ändamålsenligt sätt. Revisionsrätten rekommenderar därför Europaparlamentet och rådet att förkasta större delen av dessa förslag (punkterna 48–69).

IX. Kommissionen föreslår att det inrättas europeiska förvaltningsfonder. Revisionsrätten uppmärksammar Europaparlamentet och rådet på de frågeställningar angående administration, ansvarsskyldighet och revision som förslaget väcker (punkterna 70–78).

X. I bestämmelsen om en "kortfattad modellbudgetförordning" för de föreslagna särskilda organen med offentlig-privat partnerskap krävs det inte uttryckligen att revisionsrätten ska höras. Revisionsrätten anser att det är viktigt att revisionsrättens behörighet att granska användningen av EU-medel inte på något sätt inskränks i detta dokument (punkterna 79–81).

⁽¹⁾ KOM(2010) 260 slutlig av den 28 maj 2010.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

- XI. Revisionsrätten rekommenderar att bestämmelsen om förfinansiering skärps ytterligare, och att det vidtas förvaltningsåtgärder för att undvika att det ackumuleras alltför många poster som inte räknats av (punkterna 86–89).
- XII. Förslagen innebär en viss förenkling av arrangemangen för utarbetandet och framläggandet av räkenskaperna. Revisionsrätten rekommenderar därutöver att kommissionens åtagande att ta fram redovisningar i enlighet med internationellt erkända principer upprepas och förtydligas (punkterna 90–93).
- XIII. Revisionsrätten rekommenderar att kommissionens förslag om granskning av byråerna förtydligas för att optimera det bidrag som detta förslag skulle kunna ge till den övergripande säkerheten om utgifternas laglighet och korrekthet (punkterna 94–99).
- XIV. Revisionsrätten föreslår att rapporteringskraven ses över (punkterna 101 och 102).
- XV. Som helhet innebär förslagen i omarbetningen av budgetförordningen att kommissionen får möjlighet att förbättra insynen och den ekonomiska förvaltningen. Förenklad sektorslagstiftning är dock fortfarande viktig om man ska uppnå betydande resultatförbättringar.

Inledning

1. Kommissionens förslag (KOM(2010) 260 slutlig) innehåller ett stort antal detaljerade förslag till ändringar av artiklarna i budgetförordningen. I motiveringen till förslaget sammanfattas avsikten med och typen av ändringar av grupper av artiklar. Revisionsrättens yttrande följer så långt det är möjligt strukturen i kommissionens motivering.
2. I yttrandet hänvisas när så krävs till kommissionens text (SEK(2010) 639/2) som innehåller möjliga ändringar av kommissionens förordning med genomförandebestämmelser för budgetförordningen, men det görs inga försök att kommentera denna text i sin helhet.
3. Att förbättra Europeiska unionens ekonomiska förvaltning och arrangemangen för att hålla kommissionen ansvarig för dess förvaltning av medel är en viktig uppgift. Ändringar av budgetförordningen har en roll att spela i detta arbete – och de föreslagna ändringarna innehåller många önskvärda ändringar som kommer att föra processen framåt. Revisionsrätten har dock påpekat i ett annat sammanhang⁽¹⁾ att det för att förbättra kvaliteten på EU:s utgifter krävs att sektorslagstiftningen förenklas och förbättras i olika avseenden, och att det

⁽¹⁾ Se yttrande nr 1/2010 (Förbättra den ekonomiska förvaltningen av Europeiska unionens budget: Risker och utmaningar (<http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/opinions>)). Revisionsrätten erinrar om att den i detta yttrande föreslog att principen om europeiskt mervärde borde konkretiseras i en lämplig politisk förklaring eller i EU-lagstiftning för att vägleda EU:s politiska myndigheter när de gör sina utgiftsprioriteringar. Budgetförordningen skulle kunna var ett sådant rättsligt verktyg.

vidtas ytterligare åtgärder för att stödja, uppmuntra och kräva ett rigoröst förhållningssätt av förvaltarna vid kommissionen, vid de övriga institutionerna och i medlemsstaterna. En komplex lagstiftning leder sannolikt inte till det förbättrade resultat som eftersträvas av alla EU-aktörer.

4. I några fall lämnas i punkterna nedan detaljerade förslag till ändringar av kommissionens förslag. Dessa återfinns i bilagan.

Budgetprinciper (artiklarna 3–30)

5. Kommissionen föreslår ett antal ändringar av avdelning II i budgetförordningen som handlar om budgetprinciperna. Revisionsrätten konstaterar att dessa ändringar (i synnerhet åtgärder för att förenkla reglerna om återkrav av ränta) i allmänhet syftar till att förenkla och underlätta budgetarbetet samtidigt som budgetprinciperna respekteras. Med två undantag (hantering av inkomster avsatta för särskilda ändamål och acceptabel risk för fel) lämnar revisionsrätten inga detaljerade kommentarer.

Inkomster avsatta för särskilda ändamål (artiklarna 10 och 18)

Kommissionens förslag

6. I den gällande budgetförordningen (artikel 18) räknas det upp flera typer av "inkomster avsatta för särskilda ändamål" som ska användas för att täcka särskilda utgifter. I artikel 10 av den gällande texten anges att alla oanvända inkomster ska överföras automatiskt. Kommissionen föreslår

- att man i artikel 18 ska skilja på "externa inkomster avsatta för särskilda ändamål" (från medlemsstater, tredjeländer etc.) och "interna inkomster avsatta för särskilda ändamål" från vissa typer av transaktioner (förtjänster från avyttring av fordon och utrustning, försäkringsersättningar etc.).
- att i artikel 10 föreskriva att externa inkomster avsatta för särskilda ändamål ska överföras till dess att de har använts i sin helhet, medan interna inkomster avsatta för särskilda ändamål får överföras till påföljande budgetår.

Analys

7. Kommissionens förslag är rimligt när det gäller externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. Regeringar och andra som har bidragit till exempelvis forsknings- eller biståndsprogram vill kunna se att deras medel har använts för det tänkta syftet.

8. Det förefaller dock onödigt att behålla en kategori för interna inkomster avsatta för särskilda ändamål. Internt genererade inkomster kan hanteras via den normala budgetprocessen.

Rekommendation

9. Revisionsrätten rekommenderar att Europaparlamentet och rådet antar kommissionens förslag endast när det gäller externa inkomster avsatta för särskilda ändamål.

Acceptabel risk för fel (artikel 28b)

Kommissionens förslag

10. Enligt artikel 28b i kommissionens förslag skulle den lagstiftande myndigheten vara tvungen (och inte endast ges möjlighet) att fastställa vad som ska betraktas som en acceptabel risk för fel "inom en lämpligt avgränsad del av budgeten". Detta beslut "ska beaktas" under det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Valet av nivå för acceptabel risk för fel ska bygga på en analys av kostnaderna och fördelarna med kontroller. Medlemsstaterna och de enheter och personer som förvaltar EU-medel ska bli skyldiga att rapportera till kommissionen om de kostnader de haft för att kontrollera EU-utgifter.

11. I skäl 27 anges närmare detaljer enligt följande:

- En acceptabel risk för fel kommer att ändra utanordnarnas sätt att bedöma risk (och därigenom ändra hur de utarbetar årliga verksamhetsrapporter).
- Den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten kommer att fatta sitt beslut på grundval av acceptabel risk.
- Den lagstiftande myndigheten bör fastställa den acceptabla risken för fel "inom varje politikområde", vilket vanligen brukar avse de mer än 30 politikområden som kommissionens avsnitt av budgeten är uppdelat i.

Analys

12. Revisionsrätten anger nedan sina iakttagelser om syftet med samt definitionen, beräkningen och tillämpningen av en nivå för acceptabel risk, och om institutionernas ansvar.

Syfte

13. Revisionsrätten har tidigare påpekat (yttrande nr 1/2010) att en analys av kostnaderna och fördelarna med utgiftsprogram och av de troliga riskerna för fel skulle kunna bidra till en översyn av regelsystemet och ledningsstrukturen för de aktuella programmen. Med andra ord bör kommissionen titta på bris-

terna i de befintliga systemen och analysera kostnaden för och nyttan med olika tänkbara ändringar. När det är svårt att uppnå en hög efterlevnad av reglerna för ett program förefaller ett antal möjligheter stå till buds, till exempel att förenkla reglerna för programmet, ändra programmets utformning, skärpa kontrollerna, acceptera en högre nivå av icke efterlevnad eller, om nödvändigt, avsluta verksamheten.

14. Kommissionens förslag till artikel 28b förefaller däremot använda begreppet acceptabel risk endast som utgångspunkt för att bedöma vilken nivå av oriktig användning av medel som ska anses vara acceptabel i efterhand. Det krävs till exempel inte att kommissionen beräknar kostnaden för förvaltnings- och kontrollsystem, den troliga andelen fall av icke efterlevnad, och anger de förenklingsalternativ som övervägts när nya utgiftsprogram läggs fram (till exempel då unionens utgiftsprogram från 2014 och framåt planeras).

15. I nuläget sägs ingenting i budgetförordningen om kommissionens ansvar när den utarbetar nya utgiftsförslag (med undantag för artikel 49 som handlar om kravet på en grundläggande rättsakt). Det bör övervägas om det i budgetförordningen bör ställas krav på att kommissionen beräknar troliga nivåer av icke efterlevnad, gör konsekvensbedömningar och bedömer troliga indirekta kostnader och kontrollkostnader innan den lägger fram nya utgiftsförslag.

Definition och beräkning

16. Trots att "nivån för acceptabel risk" ska anges i siffror av den lagstiftande myndigheten är inte de aktuella parametrarna tydligt angivna. Som sägs ovan är de utgiftsenheter som ska ingå förvirrande nog mer detaljerade i utkastet till skäl än i utkastet till artikel. Inte heller framgår det tydligt i utkastet huruvida risken för fel ska övervägas med hänsyn till det utgiftsbelopp som den slutlige stödmottagaren hävdar har använts korrekt (en giltig åtgärd) eller till storleken på kommissionens utbetalningar (inklusive förskottsbetalningar, som är mindre relevanta när det gäller att visa om utgifter har varit lagliga och korrekta på områden som delad förvaltning eller forskning).

17. Det framgår inte klart av förslaget till artikel 28b om "kostnaderna för kontroller" ska innefatta stödmottagarnas kostnader. Det skulle kunna hävdas att de borde göra det om nivån på acceptabel risk ska bestämmas genom att man jämför marginalkostnaderna för och nyttan med ytterligare kontroller, vilket kommissionen har angett i sina meddelanden. Det sägs inte heller uttryckligen i texten att kommissionens kostnader ska beaktas.

Mätning av nivån för acceptabel risk

18. Om den lagstiftande myndigheten skulle godkänna delar av kommissionens förslag måste man noggrant överväga hur man ska mäta att risken för fel verkligen har begränsats till en acceptabel nivå.

Roller och ansvar

19. Som revisionsrätten angav i sina kommentarer till kommissionens meddelande från 2008 "Mot en samsyn på begreppet acceptabel risk" (KOM(2008) 866, väcker begreppet acceptabel nivå för fel, eller risk för fel, frågor som det är upp till Europaparlamentet och rådet att diskutera och besluta om, både såsom lagstiftare och i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. I detta avseende återspeglar kommissionens förslag på ett lämpligt sätt ansvarsfördelningen mellan institutionerna.

20. Däremot är det den externa revisorns sak att fastställa nivån för väsentlighet. Revisionsrätten är skyldig att fastställa en "väsentlighetsströskel" i enlighet med internationella revisionsstandarder.

21. Enligt dessa standarder ska den externa revisorn

- a) använda sitt professionella omdöme för att fastställa en väsentlighetsnivå i planeringsskedet,
- b) beakta inte endast den övergripande felnivån utan också typen av fel när han eller hon avgör om revisionsuttalandet ska ändras eller inte.

22. Revisionsrätten konstaterar att om Europaparlamentet och rådet skulle vilja fastställa tröskelvärden för den acceptabla risken för fel skulle de kunna göra det genom "icke-bindande regler", till exempel riklinjer, i stället för genom lagstiftning.

Rekommendation

23. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet att överväga kommissionens förslag mot bakgrund av de överväganden som anges ovan. Det är upp till de myndigheter som beviljar ansvarsfrihet att ange förutsättningarna för beviljande av ansvarsfrihet. Revisionsrätten påpekar dock att det råder stor osäkerhet när det gäller att definiera och tillämpa begreppet acceptabel risk. Revisionsrätten föreslår att Europaparlamentet och rådet överväger om det enligt budgetförordningarna ska ställas krav på kommissionen att förbättra sin kontroll av utgiftsförslagen då de läggs fram och sin diagnos

av orsakerna till fel. Budgetförordningen bör inte försöka begränsa revisionsrättens ansvar när det gäller att besluta om en lämplig nivå för väsentlighet.

Förfaranden för genomförande och medlemsstaternas skyldigheter (artiklarna 53 och 53a)

Kommissionens förslag

24. Kommissionen föreslår att det nuvarande antalet förvaltningsmetoder för budgetgenomförande minskas till två i budgetförordningen: direkt och indirekt förvaltning. Alla utgifter där förvaltningen delas med medlemsstaterna skulle underställas förvaltningsarrangemang som utformats med utgångspunkt från de rådande arrangemangen för jordbruk.

25. De organ som av medlemsstaterna ålagts ansvaret för att förvalta utgifter ska se till att vara föremål för en oberoende extern revision och utarbeta en "förvaltningsförklaring" om att räkenskaperna är fullständiga och korrekta, att kontrollsystemen fungerar och att de utgifter som förvaltats är korrekta. Denna förklaring, tillsammans med utlåtandet från en oberoende revisor, ska lämnas senast den 1 februari (med en sammanfattande rapport senast den 15 februari när fler än ett organ ansvarar för utgifter).

Analys

26. Ett krav på alla förvaltare att lämna en förvaltningsförklaring i tid skulle på ett meningsfullt sätt förbättra den finansiella rapporteringens och förvaltningsrapporteringens aktualitet och enhetlighet.

27. Kommissionens förslag skulle dock inte innebära att förvaltningsarrangemangen förenklades. De ger upphov till ett antal frågeställningar såsom

- kostnaden för de arrangemang som krävs enligt lagstiftningen,
- hur enkelt de finansiella systemen för jordbruk (som anges som modell i artikel 53a i förslaget) kan tillämpas på andra utgiftsflöden,
- om förslaget är förenligt med kommissionens uttalade mål att gå över till ett resultatbaserat ersättningsystem,
- hur kommissionen skulle använda den information som de föreslagna arrangemangen skulle generera.

Dessutom har den samlade nyttan med förslaget inte formulerats i detalj (se punkterna 35 och 36).

Kommissionens respektive medlemsstaternas ansvar

28. I de föreslagna ändringarna av budgetförordningen ingår att den tidigare definitionen av medlemsstaternas roll som utförare av "genomförandeuppgifter" försvinner. Det är nödvändigt att kommissionens ansvar vid delad förvaltning anges tydligt⁽¹⁾. I detta ansvar bör ingå att ange tidsfrister för de uppgifter som beskrivs i artikel 53a b och ett krav på att kommissionen fattar beslut om det slutliga utgiftsbelopp som ska belastas budgeten för budgetåret.

Tillämpning av de administrativa arrangemangen för jordbruk på andra områden

29. Jordbruksutgifterna från EU:s budget har under åren tenderat att innehålla en lägre felnivå än vissa andra områden med driftsutgifter. Skillnaderna mellan jordbruksutgifter och andra områden är emellertid påfallande. Stödmottagare inom den gemensamma jordbrukspolitiken utför i regel den verksamhet som krävs, och de nationella myndigheterna gör kontroller innan betalningen äger rum. Cirka 70 % av utgifterna beräknas inte utifrån principen om ersättning av kostnader utan utifrån objektiva kriterier, till exempel mark som är berättigad till stöd inom systemet med samlat gårdsstöd.

30. När det gäller utgifter inom sådana områden som strukturfonderna, utbildning och kultur samt rättsliga och inrikes frågor är stödmottagarna olikartade, och de får EU-bidrag till pågående verksamhet som medfinansieras från andra källor. Betalningarna görs innan kostnaderna har uppkommit, och begäran om ersättning godkänns på grundval av en redovisning om att stödberättigande kostnader har uppkommit.

31. Redovisningssystemet hos det organ som administrerar betalningen visar därför inte en direkt redovisning av betalningens berättigande utan en indirekt registrering av uppgifter som redovisats av andra organ. Vidare kan de kontroller som görs av (exempelvis) ett infrastrukturprojekt, ett riskkapitalinitiativ och ett utbildningsprogram skilja sig åt när det gäller tidpunkt och typ.

32. Att återskapa de administrativa arrangemang som gäller för jordbruksbetalningar kommer därför inte nödvändigtvis att vara enkelt. Det kan inte heller förutsättas att den föreslagna ändringen automatiskt kommer att överföra de synbara fördelarna med det nuvarande systemet för hantering av jordbruksutgifter till andra delar av budgeten.

⁽¹⁾ Enligt skäl 39 i inledningen tycks det som om det inte kommer att ske någon förhandsbedömning av om medlemsstaternas kontroller ger ett tillfredsställande skydd för unionens finansiella intressen, men artikel 53a kan tydas som att kommissionen kan få en roll i ackrediteringsprocessen.

Kostnad för förslagen

33. Den troliga kostnaden för att upprätta de strukturer som beskrivs i artikel 53a är inte angiven. Om det hade ingått en konsekvensbedömning av förslagen skulle beräkningen av denna kostnad ha underlättats.

Kompatibilitet med ett resultatbaserat ersättningssystem

34. De förslag som läggs fram i denna artikel förefaller utgöra en stor investering för att man ska få fram mer korrekt information om de ersättningsberättigade kostnader som uppkommer hos stödmottagare. Detta är önskvärt om betalningssystemen ska behållas som de är, men i den inledande motiveringen till budgetförordningen föreslås att skifta över till "ett resultatbaserat system, baserat på överenskomna indikatorer och mål". Det vore kanske lämpligt med en annan administrativ ram om ett sådant system infördes.

Hur kommer kommissionen att använda informationen?

35. Kommissionens förslag har stora likheter med de idéer som lades fram i revisionsrättens yttrande nr 2/2004 över en modell för "samordnad granskning" (single audit) (samt ett förslag till ram för gemenskapens interna kontroll). Båda har ett system med samordnade kontroller av utgifter genom hela budgeten som tillsammans bildar en pyramid och stöder den övergripande säkerheten på kommissionsnivå. Förslagen i förslaget till budgetförordning skulle kunna bidra till en sådan "säkerhetspyramid", men kommissionen anger inte i sitt förslag hur den kommer att använda informationen för att dra en slutsats om att räkenskaperna är korrekta och att alla utgiftsflöden saknar väsentliga fel.

Rekommendation

36. Revisionsrätten rekommenderar att Europaparlamentet och rådet överväger kommissionens förslag mot bakgrund av kommentarerna ovan. Särskilt noteras att man i förslagen flätar samman frågor om institutionell struktur och frågor om säkerhet när det gäller redovisningsinformationens tillförlitlighet, utgifternas laglighet och korrekthet samt riskprofilen för utgiftsflöden. Det borde till exempel vara möjligt att få en förvaltningsförklaring för varje utgiftsflöde utan att för den skull kräva att alla måste ha samma organisatoriska arrangemang.

Betalningar, återkravsåtgärder och upphandling

37. Revisionsrätten har inga kommentarer till förslagen i förslaget till budgetförordning.

Förvaltningskonton (artikel 61.4)

Kommissionens förslag

38. Kommissionen föreslår att förvaltningskonton (på ansvar av den utanordnare som sköter genomförandet av programmet eller åtgärden, genom överenskommelse med kommissionens räkenskapsförare) får öppnas i kommissionens namn och för dess räkning. Dessa konton ska förvaltas av något av de organ som räknas upp i artikel 53.1.2 c och d, inklusive finansinstitut som anförtros förvaltningen av finansieringsinstrument, Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska investeringsfonden (EIF).

Analys

39. Revisionsrätten har tidigare granskat kommissionens förvaltning av förvaltningskonton (till exempel särskild rapport nr 5/2009). Revisionsrättens slutsats var bland annat att det inte finns några tydliga regler för inrättandet av förvaltningskonton.

40. Förvaltningskonton har redan använts av kommissionen i många år för att genomföra program och åtgärder av typen riskkapitalverksamhet eller garantier för små och medelstora företag. Denna nya bestämmelse skulle ge en rättslig grund för öppnandet av nya förvaltningskonton. Det krävs inte att den utanordnare som ansvarar för genomförandet av programmet eller åtgärden får ett godkännande från kommissionens räkenskapsförare för redan existerande förvaltningskonton eller att det fastställs regler för hur dessa konton ska användas och övervakas.

Rekommendation

41. Revisionsrätten föreslår att kommissionen tar hänsyn till kommentarerna i punkterna 30–32 i revisionsrättens särskilda rapport nr 5/2009 när man slutför texten till genomförandebestämmelserna.

Bidrag och priser (artiklarna 108–120a)

42. Kommissionen lägger fram flera förslag för att anpassa systemet för ersättning av kostnader (genom att tillåta ökad användning av klumpsummor och standardiserade enhetskostnader etc.). Förslagen till ändring av budgetförordningen förklarar dock knappast hur övergången till ett resultatbaserat system ska gå till. Det finns därför en lucka mellan ambitionen i motiveringen (där det sägs att ett mål är att skifta över bidragssystemet från en realkostnadsbaserad förvaltning (inputs) till ett resultatbaserat system (outputs) som är mer inriktat mot de

politiska målen och som gör att procedur- och dokumenteringskraven kan förenklas rejält till förmån för stödmottagarna, och att användningen av enhetsbelopp underlättas) och realiteten i de föreslagna ändringarna. Förslagen om priser kan tolkas som ett steg bort från kostnadsersättningar. Om kommissionen önskar ta ett stort steg mot ett resultatbaserat ersättningsystem måste den behandla frågan i genomförandebestämmelserna och/eller i sektorslagstiftningen.

Finansieringsinstrument (artiklarna 120b och 120c)

Kommissionens förslag

43. Denna nya avdelning ger en rättslig ram för användningen av finansieringsinstrument. Enligt dessa bestämmelser får kommissionen inrätta finansieringsinstrument vid direkt eller indirekt förvaltning genom att överlåta uppgifter till EIB, EIF eller andra finansinstitut. De tidigare finansieringsinstrumenten behandlades som undantag till standardarrangemangen för bidrag.

Analys

44. Det är lämpligt att i budgetförordningen införa en särskild rättslig grund för användningen av finansieringsinstrument av de orsaker som kommissionen anger. Revisionsrätten noterar dock att de nya riktlinjerna i det föreslagna tillägget till budgetförordningen inte behandlar ägandefrågan; det framgår inte klart om kommissionen förväntas redovisa alla finansieringsinstrument i Europeiska unionens balansräkning, vilket den ska göra enligt internationellt erkända redovisningsprinciper⁽¹⁾. (Se även punkterna 46 och 92).

45. Revisionsrätten har tidigare granskat hur kommissionen, EIB, EIF och andra finansiella intermediärer förvaltar de olika finansieringsinstrumenten (till exempel särskild rapport nr 1/2009 och årsrapporten 2008). Revisionsrättens slutsats var bland annat att i några fall var övervakningen av hur finansieringsinstrumenten användes av kommissionen, eller av de finansiella intermediärer som fått i uppdrag att förvalta dem, inte adekvat.

46. Kommissionen avser att öka användningen av finansieringsinstrument. Den behöver därför övervaka hur de används och investera i utbildning av den personal som förvaltar de tillhörande riskerna⁽²⁾. Kommissionen måste också se till att personalen är medveten om kravet på insyn (inklusive särredovisning i enlighet med internationellt erkända redovisningsprinciper).

⁽¹⁾ Några av de finansieringsinstrument som nämns i kommissionens tekniska beskrivning av denna aspekt av förslagen ingår för närvarande inte i balansräkningen.

⁽²⁾ Revisionsrätten konstaterar att byråerna också har använt finansieringsinstrument.

Rekommendation

47. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet att be kommissionen närmare förtydliga ägandet av finansieringsinstrument och hur den tänker sig att finansieringsinstrumenten ska redovisas och rapporteras i EU:s räkenskaper. Vidare rekommenderar revisionsrätten att kommissionen i genomförandebestämmelserna anger lämpliga strategier för övervakning av användningen av finansieringsinstrument, även för dem som inrättas vid indirekt förvaltning. Kommissionen bör även förbättra sin personals kapacitet att hantera relativt komplexa finansieringsinstrument.

Extern revision (Artiklarna 129, 140, 143–144a)

48. Kommissionen lämnar ett antal förslag som gäller revisionsrättens årsrapport (artiklarna 129 och 143 samt artikel 144a) och särskilda rapporter (artikel 144). Kommissionen (revisionsrättens främsta revisionsobjekt) hörde inte revisionsrätten (kommissionens externa revisor) innan den föreslog dessa ändrade arrangemang avseende revisionsrättens granskningar.

Årsrapporten

Kommissionens förslag

49. Kommissionen föreslår följande (utöver en ändring av ordningen i artikel 143):

- Tidigare tidsfrister för när revisionsrätten ska meddela de iakttagelser som kan komma att tas upp i årsrapporten, det vill säga utkast till kapitel i årsrapporten. Dessa uppgifter skulle meddelas kommissionen senast den 15 juni, i stället för den 30 juni som i dag, och övriga institutioner och organ senast den 1 juni (artikel 143.1).
- Tidigare tidsfrister för iakttagelser om de preliminära redovisningarna från andra institutioner än kommissionen och från övriga organ (artikel 129.1).
- Ett uttalande om att revisionsrättens iakttagelser är föremål för ett kontradiktoriskt förfarande (artiklarna 143.1 och 143.2).
- Omformulering av bestämmelserna för offentliggörande av institutionernas svar (artikel 143.4).
- Omarbetning av arrangemangen för när kommissionen ska ta reda på varje medlemsstats synpunkter på de iakttagelser

som revisionsrätten har gjort angående den (artikel 143.6), inklusive längre tid för medlemsstaterna att svara.

- En ny bestämmelse som säger att revisionsrätten ska överända sammanställningar av preliminära granskningsresultat som har relevans för årsrapporten senast den 1 juni året efter det budgetår som de avser, och ge den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda medlemsstaten två och en halv månad för att underrätta revisionsrätten om sina eventuella kommentarer avseende dessa iakttagelser (artikel 144a).

Analys

50. Revisionsrätten har inga kommentarer till de ändringar som föreslås av artikel 143.4 eller 143.6.

51. Förslaget att införa en hänvisning till det kontradiktoriska förfarandet i artikel 143.1 och 143.2 är överflödigt.

52. Revisionsrätten anser att förslagen till ändringar av tidtabellen i artikel 143.1 är olämpliga. Vad formen beträffar skulle de väsentligen förkorta den tid som revisionsrätten förfogar över för att utarbeta sina iakttagelser. Revisionsrätten konstaterar dessutom att kommissionen inte föreslår att tidigarelägga det datum då den ska lägga fram de preliminära (artikel 128) respektive de slutliga redovisningarna (artikel 129).

53. Den föreslagna tidtabellen är särskilt uppseendeväckande när det gäller de årliga verksamhetsrapporterna från kommissionens generaldirektörer och "den sammanfattande rapport" där de samlas. Revisionsrätten kommenterar dessa dokument i sina årsrapporter. Enligt artikel 60.8 i budgetförordningen ska de vara tillgängliga senast den 15 juni. Revisionsrätten skulle alltså tvingas överlämna sitt förslag till rapport samma dag som kommissionen överlämnar sin sammanfattande rapport om hur internkontrollsystemen har fungerat.

54. Revisionsrätten är medveten om att det är önskvärt att allt material överlämnas till kommissionen och andra i god tid, och i praktiken gör den det när så är möjligt innan budgetförordningens tidsfrister för det formella överlämnandet har löpt ut. Revisionsrätten föreslår att man låter de befintliga formella tidsfristerna vara oförändrade och fortsätter att förlita sig på samarbete.

55. Om Europaparlamentet och rådet däremot anser att vissa tidsfrister bör flyttas fram anser revisionsrätten att samma förutsättningar måste gälla för kommissionens tidsfrister.

56. I så fall vore det särskilt önskvärt att ompröva tidsfristen för mottagande av svaren från kommissionen och övriga institutioner på revisionsrättens förslag till årsrapport (iakttagelser). Denna anges till den 15 oktober i artikel 143.1. Om institutionerna inte överlämnar sina slutliga översatta svar förrän så sent blir det omöjligt att offentliggöra årsrapporten i tid. För att hålla den nuvarande tidtabellen för framläggande av årsrapporten till budgetmyndigheten i början av november måste revisionsrätten få de helt översatta svaren senast den 30 september.

57. Förslaget till ny artikel 144a måste likaså övervägas mot bakgrund av restriktionerna för utarbetandet av revisionsrättens årsrapport.

58. Revisionsrätten ska rapportera om samtliga utgifter under ett budgetår. De planerade granskningsbesöken kan inte slutföras förrän kommissionen har bokfört alla utgifter⁽¹⁾. Under dessa förhållanden är det ofrånkomligt att meddelandet av granskningsresultaten blir en källa till stress för alla parter. Det krävs samarbete, kommunikation och diskussion för att lösa detta.

59. Vanligtvis har revisionsobjektet tre tillfällen att reagera på revisionsrättens iakttagelser:

- a) Under granskningsbesöken (då många stödmottagare/medlemsstater beslutar sig för att överlämna ytterligare dokumentation).
- b) Via sammanställningen av preliminära granskningsresultat (som skickas efter granskningsbesöket och då eventuell kompletterande information tagits emot).
- c) Efter det att förslaget till rapport (iakttagelser) överlämnats till kommissionen. När revisionsrätten lägger fram förslag till rapporter möts för närvarande revisionsrätten och kommissionen personligen för att diskutera kommissionens utkast till svar.

60. Sammanställningen av preliminära granskningsresultat är en del av revisionsrättens interna förfaranden och inte ett dokument som antas av revisionsrätten eller en avdelning⁽²⁾. Revisionsrätten anser därför att det i princip är olämpligt att i budgetförordningen införa en bestämmelse som artikel 144a.

⁽¹⁾ Det är fortfarande så att betalningarna är koncentrerade till årets slut. År 2009 till exempel bokförde kommissionen 33 % av utgifterna för Europeiska socialfonden i december.

⁽²⁾ De nuvarande arrangemangen återspeglar diskussioner i kontaktkommittén som består av ordförandena för de högre revisionsorganen i EU:s medlemsstater och Europeiska revisionsrättens ordförande (i enlighet med fördragets krav på att revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan ska "samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende"). Revisionsrätten önskar få svar inom fyra veckor, eller en längre period när det är möjligt, på de iakttagelser som gäller revisionsförklaringen. Revisionsrätten kan tänka sig att åta sig att överlämna sammanställningar av preliminära granskningsresultat med anknytning till årsrapporten senast den 1 juni som är det datum som anges i förslaget till artikel 144a.

61. Det finns vidare viktiga praktiska invändningar mot kommissionens förslag.

- Det lär finnas tillfällen när det är önskvärt att senare bekräfta granskningsresultat (exempelvis när en stödmottagare har lämnat information sent).
- Den period på två och en halv månad som anges i artikel 144a.2 för svar på sammanställningar av preliminära granskningsresultat (som skulle kunna sträcka sig fram till mitten av augusti) är opraktiskt lång och, som det anges i punkt 59, överensstämmer inte med de nuvarande arrangemangen. Den skulle kunna göra det omöjligt att utarbeta årsrapporten till den 15 november, vilket krävs enligt budgetförordningen.
- Den överensstämmer inte heller med vare sig nuvarande artikel 143.2 eller förslaget till artikel 143.1. Revisionsrättens förslag till iakttagelser (som ska skickas i juni) måste ta hänsyn till diskussionerna om sammanställningarna av preliminära granskningsresultat (som enligt förslaget till artikel 144a skulle kunna pågå fram till mitten av augusti).

62. Om användningen av sammanställningarna av preliminära granskningsresultat ska regleras borde prioriteringen vara att ställa ett rättsligt krav på kommissionen att svara, med en längsta tidsgräns på sex veckor.

Rekommendation

63. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet

- att inte göra de föreslagna ändringarna av artikel 143.1,
- att inte införa förslaget till ny text i artikel 143.2 i budgetförordningen,
- att inte införa förslaget till ny artikeln 144a i budgetförordningen.

Särskilda rapporter

Kommissionens förslag

64. Kommissionen föreslår

- att det införs en hänvisning till det kontradiktoriska förfarandet i artikel 144,
- att texten omformuleras på några ställen i artikel 144.1,
- att en ny punkt införs för att reglera hur revisionsrätten lägger fram sina särskilda rapporter.

Analys

65. På samma sätt som för årsrapporten anser revisionsrätten att hänvisningen till det kontradiktoriska förfarandet är överflödigt.

66. Den andra ändringen som är tänkt att bringa klarhet är otydlig. Avsikten är troligen att revisionsrätten ska anta den slutliga versionen av den särskilda rapporten inom en månad efter det att de aktuella svaren har tagits emot. Revisionsrätten har redan som praxis att anta särskilda rapporter omedelbart efter det att den har tagit emot den slutliga versionen av svaren från den berörda institutionen. Revisionsrätten anser att denna omarbetning av budgetförordningen är ett bra tillfälle att ta bort detta överflödiga stycke från artikel 144.

67. Det föreslagna nya sista stycket till artikel 144.1 skulle innebära en ovälkommen begränsning av revisionsrättens möjligheter att ta fram särskilda rapporter på ett sätt som optimerar deras värde för läsarna. Revisionsrätten ser kontinuerligt över sitt sätt att presentera rapporterna och ger redan svaren från revisionsobjekten större utrymme än de flesta högre revisionsorgan. Vad revisionsrätten förstår ger de flesta nationella revisionsorgan revisionsobjekten möjlighet att kommentera utkastet till rapporter och sammanfattar därefter deras kommentarer i själva rapporttexten. Om något ska ändras skulle revisionsrätten föredra denna presentationsmodell.

Rekommendation

68. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet att inte godkänna de ändringar av artikel 144 som diskuterats ovan, och att överväga att stryka tredje stycket till artikel 144.1.

Ytterligare aspekter av extern revision

69. Den tredje meningen i artikel 140.2 i den nuvarande budgetförordningen avviker från fördragstexten i följande avseenden⁽¹⁾: "nationella revisionsorgan" kallas "de nationella revisionsorganen" i förordningen och i budgetförordningen talas det om "den behöriga nationella myndigheten" i stället för "behöriga nationella myndigheter" som i fördraget. Revisionsrätten rekommenderar att detta stycke formuleras i enlighet med terminologin i fördraget.

Europeiska förvaltningsfonder (artikel 164)

Kommissionens förslag

70. Utkastet till budgetförordning innehåller en ny artikel 164 som ger en grund för möjligheten att inrätta europeiska förvaltningsfonder. Dessa skulle bygga på den modell för drift av förvaltningsfonder som Världsbanken och Förenta Nationerna använder. Förvaltningsfonder skulle ge kommissionen

⁽¹⁾ De avvikelser som revisionsrätten har noterat i yttrandets engelska original är inte relevanta för den svenska versionen, men det finns andra avvikelser i samma mening mellan den svenska versionen av kommissionens förslag och det svenska fördraget. (ö.a.)

möjlighet att förvalta medel från andra givare (och från EU-budgeten) i en gemensam fond. Kommissionen förslag är att man har dessa medel på ett särskilt bankkonto och tar ut en administrationsavgift på 7 %.

Analys

71. Beslutet om huruvida kommissionen ska börja förvalta förvaltningsfonder är en politisk fråga som revisionsrätten inte tar ställning till. Revisionsrätten vill dock uppmärksamma Europaparlamentet och rådet på de frågeställningar angående administration, kostnader, ansvarsskyldighet och revision som detta förslag väcker.

Administrativa frågor

72. Ett särskilt bankkonto kan vara lämpligt för att ta emot bidrag, och förvara dem tills de behövs, men det krävs andra arrangemang för att utnyttja donationer. En förvaltningsfond för dem som drabbades av jordbävningen i Haiti till exempel skulle leda till utgifter i lokal valuta i Haiti, inköp av förnödenheter och tjänster i olika valutor i den karibiska regionen samt införskaffande av varor och logistiktjänster från EU och utanför EU. Detta skulle kräva att förvaltningsfondstransaktioner hanterades via många olika bankkonton och av flera olika delegationer och anställda.

73. Redovisningen av förvaltningsfonderna skulle därför vara en komplex verksamhet med nära kopplingar till annan redovisningsverksamhet. Denna komplexitet behandlas inte i kommissionens utkast till text om "ett särskilt bankkonto".

Kostnader

74. Enligt utkastet till budgetförordning skulle kommissionen ha rätt att debitera en administrationsavgift på 7 % av bidragen för förvaltningen av en förvaltningsfond. Revisionsrätten uppfattar det som att denna siffra (som också används inom det finansiella och administrativa ramavtalet mellan EG och FN) återspeglar den högsta gräns för administrativa omkostnader som tillåts inom andra budgetområden och inte en beräkning av de troliga extrakostnaderna för att driva en förvaltningsfond.

75. En aspekt av förslaget är att kommissionen, som själv skulle vara givare, skulle kunna ta ut administrationsavgiften för att förvalta sitt eget bidrag till fonden. I förklaringen beskrivs det särskilda bankkontot som att det ligger "utanför budgeten", vilket tyder på att kommissionen planerar att behandla överföringar till förvaltningsfonden som budgetutgifter. Det är inte klart om kommissionen har rätt att ta ut en administrationsavgift för att förvalta sina egna medel och inte heller om avgiften på 7 % motsvarar en motiverad beräkning av de troliga kostnaderna.

Ansvarsskyldighet och revisionsarrangemang

76. I utkastet till genomförandebestämmelser (artikel 231a) anges att förvaltningsfonden ska konsolideras med kommissionens årsredovisning och att en årsredovisning ska läggas fram för budgetmyndigheten i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Varje enskild förvaltningsfond ska vara föremål för åtminstone tre revisioner: den som görs av tjänsten för internrevision, den som görs av revisionsrätten och den som görs av en oberoende extern revisor.

77. Dessa arrangemang kan jämföras med dem som gäller för etablerade förvaltare av förvaltningsfonder. De utarbetar ofta ett konsoliderat uttalande om förvaltningsfonderna som omfattas av en enda revision. Konsolideringen sänker revisionskostnaderna betydligt. När det gäller Världsbanken anordnar givare som önskar få extra säkerhet om enskilda förvaltningsfonder en revision som görs av det förvaltande organets externa revisor, men de måste betala en avgift till revisorn som täcker extrakostnaderna för denna revision.

Rekommendation

78. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet att ta vederbörlig hänsyn till ovanstående överväganden vid beaktandet av detta kommissionsförslag och överväga hur, om förslaget att inrätta europeiska förvaltningsfonder får stöd, stabila men kostnadseffektiva arrangemang kan utformas.

Modellbudgetförordning för offentlig-privata partnerskap (artikel 185a)

Kommissionens förslag

79. Utkastet till budgetförordning innehåller en ny artikel 185a som ger en grund för att uttryckligen införa begreppet offentlig-privata partnerskap och för att överlåta genomförandet av dem till ett särskilt offentlig-privat partnerskapsorgan. I kommissionens förslag sägs att kommissionen ska anta en kortfattad modellbudgetförordning med ett antal grundprinciper som är nödvändiga för en sund ekonomisk förvaltning. Principerna utgår i synnerhet från den nya artikel 53b i utkastet till budgetförordning och ska ingå i de finansiella bestämmelser som ska antas av de organ som är juridiska personer och som inrättas genom en grundläggande rättsakt och anförtros genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap enligt artikel 53.1.2e.

Analys

80. Offentlig-privata partnerskap är i grund och botten en typ av långsiktiga, mycket användbara och ofta komplexa rättsliga konstruktioner. I kommissionens tekniska beskrivning uppges att partner anser att bestämmelserna i den nuvarande budgetförordningen inte är lämpliga. Utifrån detta (och efter ytter-

ligare analys) bestämde kommissionen att införa ytterligare ett alternativ för genomförandet av offentlig-privata partnerskap genom att komplettera de nuvarande alternativen med möjligheten att överlåta genomförandet till ett särskilt offentlig-privat partnerskapsorgan.

81. Beslutet att överlåta genomförandet av offentlig-privata partnerskap till ett särskilt offentlig-privat partnerskapsorgan är en politisk fråga som revisionsrätten inte tar ställning till. Bestämmelserna om en "kortfattad modellbudgetförordning" för de särskilda organen anger inte att revisionsrätten ska höras. Revisionsrätten anser att det är viktigt att detta dokument inte i något avseende inskränker revisionsrättens möjligheter att granska användningen av EU-medel.

Rekommendationer

82. Revisionsrätten rekommenderar att orden "efter det att revisionsrätten har hörts" läggs till den andra meningen i denna artikel.

Finansiering av inköp av fastigheter (artikel 179.3b)

83. Revisionsrätten har ingen kommentar till detta förslag.

Slutbestämmelser

84. Revisionsrätten har ingen kommentar till kommissionens förslag om förfarandena.

Aspekter som inte lyfts fram i kommissionens motivering

85. Revisionsrätten vill uppmärksamma Europaparlamentet och rådet på fyra aspekter som de inte uppmärksammas på i kommissionens motivering: avräkning av belopp som betalas ut i förfinansiering (artikel 81), räkenskapsförarens ansvar (artikel 123), revisionen av organ (artikel 185.4) och de många rapporteringsskyldigheterna i budgetförordningen.

Avräkning av förfinansiering (artikel 81)

Kommissionens förslag

86. De senaste åren har det inom några delar av budgeten förekommit mycket höga nivåer av belopp som betalas ut i förfinansiering och inte räknats av. Kommissionens förslag är en reaktion på detta problem.

Analys

87. Kommissionen föreslår bland annat att lägga till en ny punkt 4 till artikel 81 där det skulle krävas att den ansvariga räkenskapsföraren "regelbundet" räknar av belopp som betalas ut i förfinansiering, men det anges inte hur ofta detta skulle ske. Det är inte säkert att den föreslagna ändringen kommer att innebära att det uppsatta målet nås.

Rekommendation

88. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet att överväga att skärpa denna bestämmelse genom att till exempel hänvisa till det önskvärda i att undvika att det ackumuleras alltför många poster som inte räknats av, och/eller endast tillåta en enda förfinansieringsbetalning.

89. Revisionsrätten påpekar att det borde vara möjligt för kommissionen att lösa problemet med stora belopp av förfinansiering som inte räknas av innan budgetförordningen ändras. Revisionsrätten föreslår att kommissionen sätter upp ett mål för att minska de belopp som betalats ut i förfinansiering och inte räknats av och följer utvecklingen genom årliga verksamhetsrapporter.

Årsredovisningar och löpande räkenskaper (avdelning VII)

Kommissionens förslag

90. Kommissionens förslag innebär att texten om årsredovisningar förenklas och förkortas. Det görs några ändringar av datumen för när olika delar av den finansiella informationen ska läggas fram.

Analys

91. Revisionsrätten välkomnar förenklingen av den befintliga texten i denna avdelning. Dock anser revisionsrätten att det vore lämpligt att utnyttja detta tillfälle för att tydligt ange det ansvar som kommissionens räkenskapsförare har när det gäller kommissionens räkenskaper för att se till att de utarbetas på ett korrekt sätt. Avsikten är inte att ändra innebörden; i praktiken utarbetas räkenskaperna i allt väsentligt i enlighet med internationellt erkända redovisningsprinciper för den offentliga sektorn. Men det finns utrymme för större tydlighet.

92. Revisionsrätten föreslår att artikel 123 ändras så att det anges att räkenskaperna ska upprättas i enlighet med "internationellt erkända redovisningsprinciper för den offentliga sektorn" (som i artikel 133), men att räkenskapsföraren ges möjlighet att avgöra vad som är en rättvisande bild. Räkenskapsföraren skulle härigenom bara kunna avvika från principerna när det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild. Han eller hon skulle därefter vara skyldig att förklara att detta hade skett och visa (i anmärkningarna till räkenskaperna) hur redovisningen hade sett ut om principerna hade följts.

Rekommendation

93. Revisionsrätten rekommenderar Europaparlamentet och rådet att överväga att lägga in det förtydligande som föreslås

ovan när de beaktar kommissionens förslag till denna del av budgetförordningen.

Budgetförordningar för byråer och organ som inrättats genom fördraget (artikel 185.4)

Kommissionens förslag

94. Kommissionen föreslår en ny artikel 185.4 som handlar om revisionen av EU-organ. Det anges att revisionsrättens särskilda årsrapporter om organen ska bygga på arbete som utförts av revisorer från den privata sektorn som varje byrå ska utse. Det råder viss oklarhet om den exakta avsikten med förslaget – i den första meningen talas det om lagligheten och korrektheten i inkomst- och utgiftstransaktionerna, i den andra om räkenskaperna.

Analys

95. Kommissionens förslag kan potentiellt bilda underlag för en förbättrad revisionsram för byråerna. Revisorer i den privata sektorn är vana att uttala sig om räkenskapernas tillförlitlighet. Revisionsrätten delar kommissionens uppfattning att den bör kunna förlita sig på det arbete som utförs av en oberoende revisor från den privata sektorn som utsetts på ett korrekt sätt när det gäller dess uttalande om tillförlitligheten i en byrås räkenskaper.

96. Frågan är något mer komplicerad när det gäller laglighet och korrekthet där kraven i EU-lagstiftningen avviker mer från det sedvanliga revisionsarbete som utförs av revisorer i den privata sektorn. Revisionsrätten anser att det lämpligaste vore att kräva att den utsedda revisorn från den privata sektorn utför "överenskomna förfaranden" när det gäller frågor om upphandling och rekrytering, och gör ett "överenskommet" urval av upphandlingar och rekryteringar som utsätts för en rad "överenskomna" tester. Revisionsrätten skulle därefter utifrån testresultaten bilda sig en egen uppfattning om lagligheten och korrektheten i byråns räkenskaper.

97. Revisionsrätten förslår därför att den bör delta vid valet av revisorer från den privata sektorn, att den ska äga arbetspappren för revisionen och att den i sista hand ska kunna avstå från den privata revisorns tjänster om den skulle bedöma att det är nödvändigt. Eftersom revisionsuttalandet är revisionsrättens uttalande och skulle så förbli bör revisionsrätten ha fullständig kontroll över allt utlagt revisionsarbete som görs på fältet.

98. Ett förslag som ändras i enlighet med vad som anges ovan skulle göra det möjligt för revisionsrätten att fortsätta att fullgöra sitt mandat på ett kostnadseffektivt sätt med ett växande antal byråer och organ.

Rekommendation

99. Revisionsrätten rekommenderar att kommissionens förslag antas med följande ändringar:

- a) Revisionsrättens godkännande bör vara en förutsättning då en byrå utser en revisor från den privata sektorn. Revisionsrätten måste vara helt säker på att det har skett en korrekt upphandling, att den valda revisionsfirman är tillräckligt kompetent och oberoende och att den föreslagna avgiften för revisionen är rimlig. Revisionsrätten skulle ha som krav att det finns ett standardkontrakt med klausuler om de överenskomna förfarandena när det gäller utgifternas laglighet och korrekthet.
- b) Revisionsrätten bör inte vara tvungen att helt förlita sig på andras arbete. Revisionsrätten måste ha möjlighet att vidta de revisionsförfaranden som den anser sig behöva för att utforma sitt uttalande. Vidare bör uttrycket "ska bygga" ändras till "kan bygga" så att inte revisionsrätten, genom budgetförordningen, berövas sin handlingsfrihet. Menings rättsliga syfte måste vara att ge revisionsrätten möjlighet att förlita sig på andras arbete utan att vara tvingad att göra det.
- c) I uppdraget för revisorn från den privata sektorn bör det ingå att förse revisionsrätten med den externa revisorns ut-

talande om tillförlitlighet och att utföra ett antal överenskomna förfaranden när det gäller laglighet och korrekthet. Det föreslås att texten ändras något så att den återspeglar detta.

100. Utöver dessa punkter föreslår revisionsrätten ett litet tillägg till artikel 185.1 för att se till att revisionsrätten även fortsättningsvis hörs innan en modellbudgetförordning för byråer och andra organ antas.

Rapporteringskyldigheter

101. Enligt budgetförordningen ska kommissionen avge ett antal rapporter. Årsredovisningarna och rapporterna om hur budgeten genomförs (artikel 121) bygger på internationella standarder. I budgetförordningen ställs ytterligare krav på rapportering, såsom utanordnarens årliga verksamhetsrapport (artikel 60.7) och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen (artikel 122). Enligt fördraget krävs det nu också en årlig rapport med utvärdering av unionens finanser (artikel 318 i EUF-fördraget).

102. Utan att ifrågasätta värdet av någon av dessa rapporter föreslår revisionsrätten att Europaparlamentet och rådet överväger att be kommissionen betänka om det finns utrymme att förenkla och konsolidera rapporterna med hänsyn till användarnas behov.

Detta yttrande har antagits av revisionsrätten vid dess sammanträde i Luxemburg den 21 oktober 2010.

För revisionsrätten
Vitor Manuel da SILVA CALDEIRA
Ordförande

BILAGA

Kommissionens ändrade text	Revisionsrättens förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p style="text-align: center;">Regler för överföring till påföljande budgetår av inkomster som avsatts för särskilda ändamål</p> <p>Oanvända inkomster och anslag som är disponibla den 31 december och som härrör från inkomster som är avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 18 ska överföras automatiskt. De disponibla anslag som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål vilka överförts mellan budgetår ska användas enligt följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Externa inkomster som avsatts för särskilda ändamål ska överföras automatiskt och ska användas i sin helhet innan alla insatser inom det program eller den åtgärd de avsatts för har avslutats. Externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som kommit in under det sista året för programmet eller åtgärden får användas under det första året av det påföljande programmet eller den påföljande åtgärden. — Interna inkomster som avsatts för särskilda ändamål får bara överföras till närmast följande budgetår, såvida inget annat anges i den tillämpliga grundrättsakten eller det föreligger vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter. De anslag som motsvarar dessa inkomster ska användas först. 	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p style="text-align: center;">Regler för överföring till påföljande budgetår av inkomster som avsatts för särskilda ändamål</p> <p>Oanvända inkomster och anslag som är disponibla den 31 december och som härrör från inkomster som är avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 18 ska överföras automatiskt. De disponibla anslag som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål vilka överförts mellan budgetår ska användas enligt följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Externa inkomster som avsatts för särskilda ändamål ska överföras automatiskt och ska användas i sin helhet innan alla insatser inom det program eller den åtgärd de avsatts för har avslutats. Externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som kommit in under det sista året för programmet eller åtgärden får användas under det första året av det påföljande programmet eller den påföljande åtgärden. — Interna inkomster som avsatts för särskilda ändamål får bara överföras till närmast följande budgetår, såvida inget annat anges i den tillämpliga grundrättsakten eller det föreligger vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter. De anslag som motsvarar dessa inkomster ska användas först.
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 81</i></p> <p style="text-align: center;">Typer av betalningar</p> <p>[...]</p> <p>4. Den behöriga utanordnaren ska regelbundet räkna av de belopp som betalas ut i förfinansiering. Lämpliga bestämmelser för detta ska föras in i kontrakt, bidragsbeslut, bidragsöverenskommelser och överenskommelser om delegering av genomföranduppgifter till enheter och personer som avses i artikel 53.1.2 a-h.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 81</i></p> <p style="text-align: center;">Typer av betalningar</p> <p>[...]</p> <p>4. Den behörige utanordnaren ska regelbundet räkna av de belopp som betalas ut i förfinansiering <u>på ett sätt och med en frekvens som innebär att alltför stora belopp av förfinansiering som inte räknats av undviks</u>. Lämpliga bestämmelser för detta ska föras in i kontrakt, bidragsbeslut, bidragsöverenskommelser och överenskommelser om delegering av genomföranduppgifter till enheter och personer som avses i artikel 53.1.2 a-h.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 123</i></p> <p style="text-align: center;">Regler för räkenskaperna</p> <p>De redovisningar som avses i artikel 121 ska vara upprättade enligt de redovisningsregler för unionen som antas av kommissionens räkenskapsförare, och ska ge en rättvisande bild av tillgångar och skulder, kostnader och intäkter samt kassaflöden.</p> <p>De budgeträkenskaper som avses i artikel 121 ska upprättas enligt de budgetprinciper som fastställs i denna förordning. De ska ge en rättvisande bild av inkomst- och utgiftstransaktionerna i budgeten.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 123</i></p> <p style="text-align: center;">Regler för räkenskaperna</p> <p><u>Kommissionens räkenskapsförare ska anta regler som verkställer internationellt erkända redovisningsprinciper för den offentliga sektorn. Räkenskapsföraren får avvika från dessa om han eller hon bedömer att det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild av tillgångar och skulder, kostnader och intäkter samt kassaflöden. När kommissionens räkenskapsförare avviker från principerna ska han eller hon ange det och kvantifiera effekten i anmärkningarna till redovisningarna.</u></p> <p>De redovisningar som avses i artikel 121 ska vara upprättade enligt de redovisningsregler för unionen som antas av kommissionens räkenskapsförare, och ska ge en rättvisande bild av tillgångar och skulder, kostnader och intäkter samt kassaflöden.</p> <p>De budgeträkenskaper som avses i artikel 121 ska upprättas enligt de budgetprinciper som fastställs i denna förordning. De ska ge en rättvisande bild av inkomst- och utgiftstransaktionerna i budgeten.</p>

Kommissionens ändrade text	Revisionsrättens förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 143</i></p> <p style="text-align: center;">Revisionsrättens årsrapport</p> <p>1. Revisionsrätten ska senast den 15 juni underrätta kommissionen och de berörda institutionerna, och senast den 1 juni underrätta övriga institutioner och organ som avses i artikel 121, om alla iakttagelser som den anser vara av sådan art att de bör tas upp i årsrapporten. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt, och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande. Varje institution ska sända sina svar till revisionsrätten senast den 15 oktober. Institutionerna, förutom kommissionen själv, ska samtidigt sända sina svar till kommissionen.</p> <p>2. Efter att det kontradiktoriska förfarandet har avslutats ska varje institution eller organ som berörs sända sina svar till revisionsrätten senast den 15 oktober. Institutionerna, förutom kommissionen själv, och organen ska samtidigt sända sina svar till kommissionen.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 143</i></p> <p style="text-align: center;">Revisionsrättens årsrapport</p> <p>1. Revisionsrätten ska senast den 15 juni underrätta kommissionen och de berörda institutionerna, och senast den 1 <u>30</u> juni underrätta övriga institutioner och organ som avses i artikel 121, om alla iakttagelser som den anser vara av sådan art att de bör tas upp i årsrapporten. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt, och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande. Varje institution ska sända sina svar till revisionsrätten senast den 15 oktober <u>30 september</u>. Institutionerna, förutom kommissionen själv, ska samtidigt sända sina svar till kommissionen.</p> <p>2. Efter att det kontradiktoriska förfarandet har avslutats ska varje institution eller organ som berörs sända sina svar till revisionsrätten senast den 15 oktober. Institutionerna, förutom kommissionen själv, och organen ska samtidigt sända sina svar till kommissionen.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 144</i></p> <p style="text-align: center;">Revisionsrättens särskilda rapporter</p> <p>1. Revisionsrätten ska underrätta den berörda institutionen om alla iakttagelser som enligt dess bedömning kan komma att tas upp i den särskilda rapporten. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt, och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande.</p> <p>Den berörda institutionen eller det organ som berörs ska ha två och en halv månad på sig för att underrätta revisionsrätten om sina eventuella kommentarer avseende dessa iakttagelser.</p> <p>Revisionsrätten ska under den följande månaden, efter att ha tagit emot svaren från den institution eller det organ som berörs, anta den särskilda rapporten i dess slutliga lydelse.</p> <p>De särskilda rapporterna ska tillsammans med de berörda institutionernas eller organens svar utan dröjsmål översändas till Europaparlamentet och rådet, och var och en av dessa institutioner ska därefter, eventuellt tillsammans med kommissionen, besluta vilka åtgärder som ska vidtas som uppföljning av rapporten.</p> <p>Revisionsrätten ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda institutionernas och organens svar på dess iakttagelser offentliggörs omedelbart efter de iakttagelser som de hänför sig till.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 144</i></p> <p style="text-align: center;">Revisionsrättens särskilda rapporter</p> <p>1. Revisionsrätten ska underrätta den berörda institutionen om alla iakttagelser som enligt dess bedömning kan komma att tas upp i den särskilda rapporten. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt, och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande.</p> <p>Den berörda institutionen eller det organ som berörs ska ha två och en halv månad på sig för att underrätta revisionsrätten om sina eventuella kommentarer avseende dessa iakttagelser.</p> <p>Revisionsrätten ska under den följande månaden, efter att ha tagit emot svaren från den institution eller det organ som berörs, anta den särskilda rapporten i dess slutliga lydelse.</p> <p>De särskilda rapporterna ska tillsammans med de berörda institutionernas eller organens svar utan dröjsmål översändas till Europaparlamentet och rådet, och var och en av dessa institutioner ska därefter, eventuellt tillsammans med kommissionen, besluta vilka åtgärder som ska vidtas som uppföljning av rapporten.</p> <p>Revisionsrätten ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda institutionernas och organens svar på dess iakttagelser offentliggörs <u>omedelbart efter de iakttagelser som de hänför sig till tillsammans med rapporten.</u></p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 185</i></p> <p style="text-align: center;">Rambudgetförordning för byråer och organ som inrättas genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen</p> <p>1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anta en rambudgetförordning för de organ som inrättas enligt det fördraget och enligt fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen av gemenskapen, som är juridiska personer och som faktiskt beviljas bidrag som belastar unionens budget.</p> <p>[...]</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 185</i></p> <p style="text-align: center;">Rambudgetförordning för byråer och organ som inrättas genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen</p> <p>1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt <u>och efter att ha hört revisionsrätten</u> anta en rambudgetförordning för de organ som inrättas enligt det fördraget och enligt fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen av gemenskapen, som är juridiska personer och som faktiskt beviljas bidrag som belastar unionens budget.</p> <p>[...]</p>

Kommissionens ändrade text	Revisionsrättens förslag
<p>4. Om inget annat anges i den grundläggande rättsakt genom vilken ett organ som avses i punkt 1 har inrättats, ska revisionsrätten granska lagligheten och korrektheten i organets inkomst- och utgiftstransaktioner innan dess räkenskaper konsolideras med kommissionens. Granskningen ska bygga på en revisionsrapport som upprättats av en oberoende extern revisor som utsetts av organet i fråga med uppgiften att kontrollera att dess räkenskaper uppfyller villkoren i artikel 123 i denna förordning.</p>	<p>4. Om inget annat anges i den grundläggande rättsakt genom vilken ett organ som avses i punkt 1 har inrättats, ska revisionsrätten granska lagligheten och korrektheten i organets inkomst- och utgiftstransaktioner innan dess räkenskaper konsolideras med kommissionens. Granskningen ska bygga på en revisionsrapport som upprättats av en oberoende extern revisor som utsetts av organet i fråga med uppgiften att kontrollera att dess räkenskaper uppfyller villkoren i artikel 123 i denna förordning.</p> <p><u>4. De organ som nämns i punkt 1 ska vart och ett genom ett kontrakt, och efter att ha fått revisionsrättens godkännande, utse en oberoende revisor vars uppdrag är att kontrollera att organets räkenskaper uppfyller villkoren i artikel 123 i denna förordning och under revisionsrättens ledning analysera lagligheten och korrektheten i organets inkomster och utgifter. Revisionsrätten ska granska den rapport som den oberoende revisorn utarbetar och kan, tillsammans med eventuellt andra förfaranden som den bedömer vara nödvändiga, använda sig av rapporten för sitt uttalande.</u></p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 185a</i></p> <p style="text-align: center;">Modellbudgetförordning för offentlig-privata partnerskap</p> <p>Organ som är juridiska personer, som inrättats genom en grundläggande rättsakt och som anförtros genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap enligt artikel 53.1.2e ska anta egna finansiella bestämmelser.</p> <p>Dessa bestämmelser ska innehålla ett antal grundprinciper som är nödvändiga för en sund ekonomisk förvaltning av Europeiska unionens medel, med utgångspunkt från i synnerhet artikel 53b i denna förordning; bestämmelserna ska fastställas genom en kortfattad modellbudgetförordning som ska antas av kommissionen enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.</p> <p>Bestämmelserna i artikel 183aa, 183ab och 183ac ska i tillämpliga delar gälla även för denna artikel.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 185a</i></p> <p style="text-align: center;">Modellbudgetförordning för offentlig-privata partnerskap</p> <p>Organ som är juridiska personer, som inrättats genom en grundläggande rättsakt och som anförtros genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap enligt artikel 53.1.2e ska anta egna finansiella bestämmelser.</p> <p>Dessa bestämmelser ska innehålla ett antal grundprinciper som är nödvändiga för en sund ekonomisk förvaltning av Europeiska unionens medel, med utgångspunkt från i synnerhet artikel 53b i denna förordning; bestämmelserna ska fastställas genom en kortfattad modellbudgetförordning som ska antas av kommissionen, <u>efter det att revisionsrätten har hört</u>, enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.</p> <p>Bestämmelserna i artikel 183aa, 183ab och 183ac ska i tillämpliga delar gälla även för denna artikel.</p>

RÄTTELSE**Rättelse till revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåret 2009 samt institutionernas svar**

(Europeiska unionens officiella tidning C 303 av den 9 november 2010)

(2010/C 334/02)

På sidorna 158 och 159 i bilaga 6.4 ska tabellen ersättas med följande tabell:

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE IAKTTAGELSER AVSEENDE BISTÅND TILL TREDJELAND, UTVECKLINGSSAMARBETE OCH UTVIDGNING

Revisionsrättens iakttagelser	Vidtagna åtgärder	Revisionsrättens analys	Kommissionens svar
Yttre förbindelser och utvecklingsarbete			
1. Övervakning av och stöd till organisationer som ansvarar för genomförandet av EU-finansierade projekt			
När det gäller förhandskontroller konstaterades brister, såsom otillräcklig övervakning av och otillräckligt stöd till de organisationer som ansvarade för genomförandet av EU-finansierade projekt. (Punkterna 8.22 och 8.35 i årsrapporten för 2008.)	En uppsättning verktyg för ekonomisk förvaltning avsedd för genomförandeorganisationer är under utarbetande.	Se bilaga 4 rad 2 i rapporten om Europeiska utvecklingsfonden.	EuropeAids verktyg för ekonomisk förvaltning avsedda för genomförande-organisationerna kommer att färdigställas och göras tillgängliga under 2010.
2. Betalningar av budgetstöd			
När det gäller förhandskontroller noterades brister i rutinerna för kontroll av att betalningsvillkor uppfylls vid betalningar av budgetstöd. (Punkt 8.22 i årsrapporten för 2008.)	Allmänt medvetande vid alla kommissionens avdelningar om nödvändigheten av att sörja för ett mer strukturerat och formellt tillvägagångssätt vid bedömning av betalning av budgetstöd och en förstärkt verifieringsroll för kommissionens finansieringspersonal och kontraktspersonal vid godkännande av betalningar.	Se bilaga 4 rad 9 i rapporten om Europeiska utvecklingsfonden.	EuropeAid kommer att behandla denna fråga vid revideringen av riktlinjerna för budgetstöd och översynen av peer-review-bedömningen för förslag till åtgärder (kvalitetsstödgruppen), vilka avses genomföras under 2011.
3. System av externa revisioner			
När det gäller användningen av externa revisioner, vilket är en av de viktigaste komponenterna av EuropeAids internkontroll, konstaterade revisionsrätten att rutinerna hade förbättrats. Revisionsrätten anser dock att dessa kontroller som helhet fortfarande är endast delvis ändamålsenliga. (Punkterna 8.23–8.24 i årsrapporten för 2008.)	De reformer som gjorts av de befintliga revisionsmetoderna sedan 2007 kompletteras med en avsevärd revidering av metoderna i den årliga revisionsplanen.	Se bilaga 4 rad 3 i rapporten om Europeiska utvecklingsfonden.	Kommissionen håller med om att väsentliga förbättringar har åstadkommit i processen för planering av revisioner.
4. Riskhanteringsprocessen			
Riskhanteringsprocessen konstaterades vara delvis ändamålsenlig. (Punkt 8.23 i årsrapporten för 2008.)	Fortsatta insatser för att öka medvetandet om riskhanteringsprocessen.	Generellt sett bedömdes riskbedömningsprocessen vara ändamålsenlig.	EuropeAids metod för riskhantering sågs över fullständigt 2009, och obligatorisk fortbildning för att skapa ökad medvetenhet anordnades för alla enheter.

Revisionsrättens iakttagelser	Vidtagna åtgärder	Revisionsrättens analys	Kommissionens svar
5. Efterhandskontroller			
Stora brister konstaterades när det gällde efterhandskontrollerna inom GD Yttre förbindelsers system för övervakning och kontroll som ska garantera transaktionernas korrekthet. (Punkt 8.25 i årsrapporten för 2008.)	Noggrann övervakning av genomförandet av den årliga planeringen av efterhandskontroller.	Trots de ansträngningar och framsteg som skett hittills kvarstår fortfarande stora brister som måste åtgärdas.	GD RELEX vidtar åtgärder för att behandla alla rekommendationer som mottagits angående efterhandskontroller.
Utvidgning			
6. Internrevisionsenheten			
Revisionsrätten noterade att internrevisionsenhetens fleråriga program inte var tillräckligt utvecklat. (Punkt 8.27 i årsrapporten för 2008.)	Internrevisionsenheten utarbetade 2009 ett flerårigt program för sin verksamhet.	Revisionsrätten anser att GD Utvidgning har hanterat denna fråga på ett tillfredsställande sätt.	
7. Efterhandskontroller av centralt förvaldade projekt			
Revisionsrätten noterade att GD Utvidgning inte hade en särskild strategi för efterhandskontroller av centralt förvaldade projekt. (Punkt 8.27 i årsrapporten för 2008.)	Under 2009 antog GD Utvidgning en strategi för efterhandskontroller av centralt förvaldade projekt.	Revisionsrätten välkomnar GD Utvidgnings initiativ men den nya strategin kommer inte att införas förrän 2010 och har ännu inte visat att den är ändamålsenlig.	Det första positiva resultatet av genomförandet av den nya strategin håller nu på att komma in.
8. Potentiella oriktigheter i förvaltningen av Pharemedel av två organ i Bulgarien			
Revisionsrätten noterade att betydande brister kvarstod när det gällde potentiella oriktigheter i förvaltningen av Pharemedel vid två organ i Bulgarien. (Punkt 8.28 i årsrapporten för 2008.)	Under 2009 och efter att de bulgariska myndigheterna vidtagit korrigerande åtgärder hävde GD Utvidgning betalningsstoppet till Bulgarien.	GD Utvidgning måste fortfarande särskilt uppmärksamt följa upp genomförandet av efteranslutningsmedel i Bulgarien.	Genomförandet av efteranslutningsmedlen i Bulgarien kommer att fortsätta att få den särskilda uppmärksamhet som fordras fram till dess att programmen har avslutats.
Humanitärt bistånd			
9. Internrevisionsenheten			
Internrevisionsenheten arbetade under 2008 ännu inte med full kapacitet till följd av överföringen av verksamhet från internrevisionsenheten vid EuropeAid. (Punkt 8.29 i årsrapporten för 2008.)	Under 2009 hade internrevisionsenheten fått lämplig personal och genomförde hela årets arbetsprogram.	Internrevisionsenheten vid GD Humanitärt bistånd fungerar korrekt och ger generaldirektören för GD Humanitärt bistånd garantier.	

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

